

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. Christus apparens peregrinis in habitu peregrini, ostendere incipit
Charitatem minimè ambitiosam. Sicut vinum novum, sic novus honor
maximè temperandus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Deut. 4. Itane verò Christo detrahere velles & in
 in Man. Deum blasphemare? Custodite igitur sollicitè
 1. 24. animas vestras! O ANIMA mea, inquebat S.
 Augustinus, insignita Dei imagine, redempta
 Christi Sanguine, dilige illum à quo tantum dile-
 ctas es, intende illi qui intendit tibi, quare quaren-
 tem te, esto sollicita cum sollicito, cum vacante
 vacans, &c.

Serm. 3. de Et aptè sanctus Bernardus, Quid ego insa-
 lap. Adv. lix quò me vertam, si tantum thesaurum, si pre-
 tiosum depositum istud, quod sibi Christus San-
 guine proprio pretiosius iudicavit, contigerit ne-
 gligentius custodire? Si stillantem in cruce Domi-

ni Sanguinem collegissem, essetque repositus penes
 me in vase vitreo, quod & portari sapius oportere-
 ret, quid animi habiturus essem in discrimine
 tanto? Et certè id servandum accepi, pro quo
 Mercator non inspiens, ipsa utique sapientia, san-
 guinem illum dedit: sed & habeo thesaurum
 istum in vasis fictilibus, & multo plura quàm
 vitreis imminere pericula videntur. Expave-
 sce ad hæc & prospice cautius.

Vide suprà in hac parte, Feria 6. hebdoma-
 dæ Quinquagesimæ: Et in 3. parte, Feria 2.
 hebdom. 1. post Oct. Pentecostes.

HAC HEBDOMADA, dum apparet Christus duobus Discipulis peregrinan-
 tibus, apparet charitas quæ non est ambitiosa; & cum huius apparitionis multæ oc-
 currant circumstantiæ valde considerandæ; multi etiam ambitionis se offerunt
 actus, quibus vera charitas sese opponit, & de quibus in singulos hebd. dies.

FERIA SECUNDA. CHRISTVS APPARENS PEREGRINIS in habitu Peregrini, ostendere incipit Chari- tatem minimè ambiciosam.

Ipse Iesus appropinquans ibat cum illis. Luc. 24.

VERITAS PRACTICA.

Sicut vinum novum, sic novus honor maxi-
 mè temperandus.

RATIO est manifesta, quia idcirco vinum no-
 vum maximè temperandum est, quod novi-
 tate sua blandius excitet ad porum, & facili-
 us inebriet.

Sed novus honor ita blanditur, & suo modo men-
 tem inebriat.

Ergo maximè est temperandus; neque minus ac
 vinum novum.

I. PUNCTUM.

ILLA ipsa die resurrectionis Domini; ut ait
 sanctus Lucas, duo ex Discipulis ibant in ca-
 stellum, quod erat in spatio stadiorum sexa-
 ginta ab Ierusalem, nomine Emaus: & ipsi lo-
 quebantur ad invicem de his omnibus quæ acci-
 derant. Et factum est dùm fabularentur, & se-
 cum quærent, & ipse Iesus appropinquans ibat
 cum illis: oculi autem eorum tenebantur ne eum
 agnoscerent.

Hayne vsue pari 2.

Ex his paucis, primò intellige Christum
 Dominum his duobus peregrinis, ut peregrini-
 num apparuisse, sic enim postea peregrinum
 vocant, Tu solus, inquit, peregrinus es in Ie-
 rusalem, & non cognovisti, quæ facta sunt in il-
 la, his diebus; Sic & Divus Gregorius, quia
 adhuc in eorum cordibus peregrinus erat à
 fide, talem se eis exhibuit in corpore, qualis apud
 illos erat in mente.

Hom. 23.
 in Evang.

Deinde verò expende quanta charitate, &
 quàm longè remota ab omni ambitione, se
 Dominus velut peregrinum peregrinis con-
 junxerit! Fuit ille quidem semper omni ho-
 nore & gloria dignus, sed post resurrectio-
 nem, cum à statu vitæ mortalis & passibilis
 transisset in aliud vitæ genus longè sublimius
 & gloriosius; certè hic humilis peregrini sta-
 tus & habitus longè minus ei convenire vi-
 debatur; Et tamen quod ante mortem & re-
 surrectionem non legitur fecisse, ita se modò
 demisit & humiliavit, ut quo tempore in sta-
 tum

rum gloriosiore euectus fuerat, ipse se in humiliorem demittat! o charitatem verè humilem & verè non ambitionem!

Quàm longè aliter homines sentiunt, qui dum ad novos honores evehuntur, nova etiam omnia statim volunt; habitum, servos, domos, supellectilem, & universa quæq; conformia suo novo statui, adeo ut ipse eorum animus immuretur, & ira depravetur, ut qui probatis ante erant moribus, insolescant, & velut ebrii à sana mente dimoti videantur: Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum devorata est. Hinc ergo Veritas aptè proponitur; Vt sicut vinum novum, ita novus honor, exemplo Christi Domini, temperetur. Hoc enim habet vinum novum ut sua novitate blandius excitet ad frequentiores potus, & quia nondum satis ematuruit & decoctum est, facilius etiam inebriet nisi valde temperetur, unde Sapiens de hoc præcipit: Ne in-

Prov. 23. tuearis vinum quando flavescit; cum splenduerit in vitro color ejus, ingreditur blandè, & in novissimo mordebit ut coluber, & sicut regulus venena diffundet: oculi tui videbunt extraneas, & cortium loquetur perversa. Et eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator amisso clavo: & dices, verberaverunt me sed nò dolui; traxerunt me & ego non sensi, quando evigilabo & rursus vna reperiam? Hæc est insensibilitas humani cordis in suis miseris, valde deploranda!

III. PUNCTUM.

SED novus honor ita blanditur, & mentem suo modo inebriat.

Isaia 28. Sic passim Scriptura loquitur, Vt corona superbia, ebris Ephraim, & stori decident: pedibus concalcabitur corona superbia ebriorum. Et post pauca: nescierunt præ ebricitate, absorpti sunt à vino, erraverunt in ebrietate, nescierunt videtiam, ignoraverunt iudicium: Id est, sui omnino obliti velut ebrii, neque rationem, neque se admonentes audiunt. Et alibi: Quomodo

Eccl. 2. vinum potantem decipit, si erit vir superbus & non decorabitur. Quæ autem sequuntur, aptè describunt hunc virum superbum & suo novo statu insolescentem, ac proinde se risui & contemptui exponentem: sic enim pergit Prophetica: Qui dilata vit quasi infernus animans suam, & ipse quasi mors, & non adimpletur, & non regnavit ad se omnes gentes, & concervavit

ad se omnes populos. Nunquid non omnes isti super eum parabolam sument & loquelam ænigmatum eius? Et dicitur; va ei qui multiplicat non sua; usquequo & aggravat contra se densum lutum? Nunquid non repente consurgens qui mordeant te, & suscitabunt lacrimantes te, & eris in rapinam eis? Quasi diceret; sic se superbus effert, ut vellet omnes homines in se unum intentos; verum suâ illâ elatione ita se ridiculû præbet, ut quotquot eum vident, despiciant. Nam, ut Sapiens refert, sicut evectant præcordia scotentium, & sicut perdix inducitur in carream, & ut caprea in laqueum, sic & cor superborum; Id est, cum superbus maximè displicet aliis, non id advertit, & falsò persuasus se honorari, sic miserè inducitur in errorem, & eò magis feridendum exhibet, quo se magnificentius effert. Nonne hoc est esse ebrium? nonne hoc sæpe vidisti in aliis? At nonne tu etiam talis es vifus!?

III. PUNCTUM.

SICUT igitur ne vinum novum inebriet, oportet ut maxime temperetur, ita honor novus: Cum non minus suo modo quam vinum, mentem exeret, nisi temperetur. in vestitu ne gloriaris unquam, ait Sapiens, nec in die honoris tui extollaris. Idemque rursus, Rectorem te posterum? Noli extolli, esto in illis, quasi unus ex ipsis. Certè hoc pavendum, ut qui ante susceptum munus digni munere videbantur, postea verò se indignos reddant, Nunquid cum parvulus esses in oculis tuis, caput in tribus Israel factus es? ait Sauli Samuel, perinde quasi diceret, unde ergo ista gloriatio postquam electus es ad hanc dignitatem, cum ante electionem non ita superbires? Ideone offerri debes contra Deum quia te Deus exexit altius? An non potius, quantò major es, tanto te in omnibus humiliare debes ut invenias gratiam? An nescis quod sicut Deus humiles exaltat, sic exaltatos humiliat, nisi se humiliare conservent?

Hoc admodum luculentè Daniel Regi Balthazari, de ipsius Patre Nabuchodonozore declaravit. Quando, inquit, elevatum est cor eius, & spiritus illius obfirmatus est ad superbiam: depositus est de solio regni sui, & gloria ejus ablata est, & à filiis hominum ei clausus est. Et post pauca: Tu quoque filius eius Balthazar, non humiliasti cor tuum, cùm scires hæc omnia; & quæ plura pergit ad temperandos animos valde utilis. Hoc

Prov. 30. Hoc est unum ex tribus, per quæ ait Sapiens moveri terram, nempe servus cum regnaverit; & hoc idem est quartum, quod affirmat sustineri non posse, nempe ancilla, cum fuerit heres Domini sui.

Ecclesi. 18. Memento paupertatis, inquit alius, in tempore abundantia. Et necessitas paupertatis, in die divitiarum. Amane usque ad vesperam immutabitur tempus, & hæc omnia citata in oculis Dei: Id est, facilis & penè tubitaneus est tran-

situs à bono statu in alium: & à felici in miserum: quapropter vivendum temperare in illa rerum omnium suspensione & vicissitudine; nec nimis te abicias & desperes humiliatus: neque nimis exultes & præsumas exaltatus. sed in medio quodam consistens, & sicut Angelus Dei nec benedictione, nec maledictione movearis, ut de Davide dicitur.

2. Reg. 14.

Vide in hac parte, Dominica 2. Quadragesimæ.

FERIA TERTIA DE FAMILIARI COLLOQUIO Christi Domini cum Peregrinis.

Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes? Luc. 24.

VERITAS PRACTICA.

Hic ascendit ad summos, qui descendit ad infimos.

SENSUS est, quod quanto quis est major, tanto magis revera crescit, si se ad inferiores demittat.

RATIO est, quia tanto quis magis revera crescit, quanto apud Deum & apud homines in majori est pretio & estimatione.

Sed qui se ad inferiores lubens demittit, hic majori est in pretio & estimatione apud Deum & homines.

Ergo, hic etiam eo magis revera crescit, & mereatur ascendere ad summos viros, qui sic descendit ad infimos.

I. PUNCTUM.

SIC pergit Dominus ostendere charitatem non ambitiosam, cum statim, atque sese adjungit duobus peregrinis, se ita familiarem illis exhibet, quasi unus ex illis aut esset, aut esse vellet, nulla prorsus habita ratione suæ dignitatis. Sic enim Evangelista; Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes? Et respondens unus cui nomen Cleophas, dixit ei, Tu solus peregrinus es in Jerusaleme, & non cognovisti, que facta sunt in illa his diebus? quibus ille

dixit, Quæ? Et dixerunt, de Jesu Nazareno, qui fuit vir Propheta, potens in opere & sermone, coram Deo & omni populo.

Hic siste, & primò illud expende, quantæ charitatis fuerit Christo Domino sic convenire moerentes & de se sollicitos discipulos; tum quàm longè ab omni ambitione remota fuerit illa charitas, quæ ita familiariter eos interrogat, & audit colloquentes, ut inter socios & æquales nihil familiarius cogitari possit. Non sic mundani, non sic elati & superbi, qui quò ditiores & eminentiores sunt, eo magis pauperes & infimos dedignantur, ut præclare Sapiens; Venatio, inquit, leonis, onager in eremo; sic & pascua divitum, sunt pauperes; Et sicut abominatio est superbo, humilitas: sic & execratio divitis, pauper. Divites commotus confirmatur ab amicis suis, humilis autem cum ceciderit, expelletur & à notis. Diviti decepti multi recuperatores, locutus est superba, & justificaverunt illum; humilis doceptus est, in superbo & arguitur: locutus est sententia, & non est datus ei locus, Divites locutus est, & omnes tacuerunt, & verbum illius usque ad nubes perducunt; pauper locutus est, & dicunt, quis est hic, & si offenderit, subvertent illum. Hæc est ambitionis humanæ insipientia & impietas, contra quam Christus Dominus nos docet hodie, quod postea dicebat Apostolus: Gracis & Barbaris, Rom. 1. sapientibus & insipientibus debitor sum.

Ecclesi. 13.

Rom. 1.

Quod ut facilius imiteris; discere ex Veritate